

съзнанието си, когато дошелъ въ себе си, той видѣлъ, че се намира въ една много хубава градинка; умрѣлитѣ ластовичка и кученце били при него. На Милостивъ му се допило вода; той се доближилъ до вадичката, която текла посрѣдъ градината. Когато се навождалъ надъ водата, той забѣлѣжилъ, че косата му била побѣляла и лицето му се набръчкало. Той изгледвалъ 60-годишенъ старецъ. Като се напилъ съ вода той пакъ се погледналъ и този пѣтъ вече се видѣлъ младъ и хубавецъ.

VIII. Тѣ оживѣли и се развеселили.

Подиръ това зелъ въ кривачата си малко вода и прѣсналъ въ устата на кучето и въ човката на ластовичката; тѣ отведнажъ оживѣли и се развеселили. Тогава Милостивъ се приближилъ до дивния палатъ, който се издигалъ посрѣдъ градината. Той почукалъ на вратата. Отъ вѣтрѣ го попитали, билъ ли е той добъръ, обичалъ ли е и страдалъ ли е за нѣкого и изпълнявалъ ли е всѣкога своята длѣжностъ.

IX. Три въпроса.

На първитѣ три въпроса той отговорилъ „да“, а на четвъртия „не“ и заплакалъ отъ разкаяние. Тогава вратата се отворила и той влѣзълъ въ една брилянтова стая съ подъ отъ бирюза и видѣлъ баба си съвсѣмъ млада, която го пригърнала и го цѣлувала хиляди пѣти. Милостивъ и баба му останали за всѣкога въ Палатѣтъ на живота. Той билъ много хубавъ и тѣ живѣли въ него мирно и щастливо.

Дѣтелюбовъ.